

mod Søfiden, og nu kan der kun være Et af To at gjøre, enten at opgive Søbefæstningen, eller at fortsætte det paabegyndte Arbejde for at gjøre det fuldstændig færdigt; men at ville tilraade at give Penge til en Befæstning, som man ikke anser for nyttig eller nødvendig, det kan jeg ikke anse for at være tilraadeligt. Man har troet, at der vilde være mindre Fare for Kjøbenhavn, om den var en aaben By. Den høitærede Marine-minister har svaret derpaa, og jeg tilstaa, at naar det ærede Udvalgs Flertal siger, at den Hær, der er koncentreret paa Sjælland, har den Opgave i Tilfælde af, at Krigen kommer, at søge at møde Fjenden ved Landgangspunktet, saa forekommer det mig, at Flertallet ogsaa maa indrømme, at Muligheden af, at Fjenden tager Kjøbenhavn til Angrebepunkt, er i saa meget højere Grad tilstede, som Kjøbenhavn har en fortrinlig Hær. Nu skal Hæren efter Flertallets Anskuelse møde ved Landgangspunktet for at optage Kampen, og saa spørger jeg, om det er en Maade at skaane Kjøbenhavn paa? Jeg tror, at Kjøbenhavn under saadanne Omstændigheder vil være langt uheldigere situeret, end om det havde været befæstet. Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bosfen) sagde, saa vidt jeg forstod ham, at selv i sin nuværende Form var Søbefæstningen dog nogenlunde istand til at tilfredsstille Fornødenhederne, idet et Bombardement fra Fjendens Stibe imod Kjøbenhavn ikke kunde blive synderligt virksomt. Jeg tror, at man ikke er ganske paa det Rene med, hvad der forstaaes ved et virksomt Bombardement. Hvis vi tage Sagen fra et rent militært Standpunkt, forstaa man ved et virksomt Bombardement et saadant, der medfører saa store Ødelæggelser, at Kommandanten i Fæstningen derved finder sig foranlediget til at indlede Forhandlinger med Fjenden om Fæstningens Kapitulation. Det er den militære Opfattelse af et virksomt Bombardement; men jeg tror, at det ærede Medlem har ment noget Andet dermed, og tillader mig derfor at henstille til de ærede Medlemmer, hvad de tro, at Følgen vil være, hvis vi lade Kjøbenhavns Søbefæstning forblive i den Stand, hvori den er, og en fjendtlig Flaade kommer paa Rheden og udsøger det, som man siger, ikke er noget virksomt Bombardement, fordi det ikke gjør nogen videre Skade, og f. Ex. kaster en Bombe ved Østerport, og Folk saa kommer op i Byen og siger, at der er faldet en Bombe, og saa hører, at der ogsaa er faldet en Bombe paa Kongens Nytorv og ogsaa en paa Christianshavn o. s. v. Jeg vil ikke tale om, hvad der vilde ske, hvis vi vare kaldede til at være forsamlede her, og der blev kastet en Bombe her i Salen; den vilde ganske vist gjøre en overordentlig stor Virkning. Men hvorledes vilde Befolkningen tage et saadant Bombardement? Den vilde aabndbart komme i stor Bevægelse; Folk vilde søge et Sted, hvor de kunde være i Sikkerhed; men snart falder der en Bombe her, snart

der. Jeg tillader mig at tro, at der er visse Hensyn, man maa tage til Befolkningen, og jeg tror navnlig, at naar man siger til Befolkningen, at vi have gjort, hvad vi kunne, for at sikkre Kjøbenhavn fra Søfiden mod et Bombardement, saa er det vor Pligt at gjøre Skridtet fuldt ud. Derfor holder jeg paa Kjøbenhavns Befæstning mod Søfiden og anser den af Alt, hvad der foreligger, for at være det Vigtigste. Naar de Herrer ville sige, vi kjende Bagtanken, den er ligefrem blevet udtalt: Naar vi først saae Kjøbenhavn befæstet fra Søfiden, saa kommer Landbefæstningen bagefter (En Stemme: Hør!), det ærede Medlem siger Hør! (S. Kjær: Man skal fuldende Galskaben), „man skal fuldende Galskaben“, siger det ærede Medlem, jo, man kan have forskjellige Meninger om, hvad der er galt, og jeg for mit Vedkommende anser det ikke for galt, at man vil befæste Kjøbenhavn fra Søfiden; men jeg kan forsikre Dem om, at i dette Dieblit staaer det for mig aldeles rent og klart, at, hvad enten vore fremtidige Forhandlinger føre til Befæstningen af Kjøbenhavn mod Landsfiden eller ikke, er det en uundgaaelig Nødvendighed, at vi sikkre Kjøbenhavn fuldstændigt mod Søfiden. Jeg har ikke med et Ord villet nævne — det ærede Medlem for Halsborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm) har givet en Berigtigelse, men har dog misforstaaet mig noget — eller villet gaa ind paa Spørqsmaalet om, hvorvidt Fortet paa Middelgrunden er istand til at opfylde de Krav, man i denne Henseende stiller til det, og jeg har heller ikke villet gaa ind paa, om man hellere skulde vælge flydende Forter. Jeg vil ikke have en Mening derom; jeg vil ikke agere Sagtyndig og er det ikke paa dette Omraade; hvis andre ærede Medlemmer ville være sagtyndige, saa for mig gjerne; men jeg erklærer, at jeg ikke er sagtyndig paa dette Punkt. Men det er min Overbevisning, at Spørqsmaalet vil blive afgjort med modent Overlæg, og at man vil anvende de bedste Midler, som findes, for paa bedst mulig Maade at sikkre Kjøbenhavn. Og naar jeg tidligere har udtalt den Tanke, at jeg vilde ønske, at man vilde give Bevillingen blank, netop fordi der var Tvivl om Maaden, hvorpaa den skulde anvendes, saa maa det ikke noget Dieblit glemmes, at jeg tilføiede, at saavel Mindretallet som Flertallet har udtalt sig for, at Søforsvaret i det Hele skulde gaa over til Marineministeren, og jeg vilde ikke anse det for heldigt, om man kom til Ministeren og sagde: for Fremtiden skal Deres Excellence overtage Søforsvaret, og her er Pengene dertil; men De maa ikke anvende dem, som De vil; De skal bygge Fortet paa Middelgrunden.

Jeg er ikke paa det Rene med, om der kommer noget Udbytte af Forhandlingerne iaar; men jeg tilstaa, at jeg ikke paa nogen Maade har opgivet Haabet. Naar jeg har udtalt mig ligeoverfor den ærede Dødsfører om Flertallets Be-